

Υπάρχει και άλλη τις αντίθεσις, ἀλλὰ θελ-
κτική αὐτή, μεταξύ τοῦ μειδιάματος καὶ τῶν
δακρύων. Παρέχει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ ἐνδιαφέ-
ρον θέαμα δύο ἐκφράσεων ἀντιθέτων παραγομέ-
νων ταύτοχρόνως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου· ἡ
δὲ ψυχὴ βλέπει μετ' εὐχαριστήσεως, ἐν τῇ
πάλῃ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ὀδύνης ἥτις συνάπτε-
ται ἐπὶ τῆς μορφῆς, τὴν νίκην, τότε τούλαχι-
στον μένουσαν εἰς τὴν χαράν.

Ἐν τοῖς παιδίοις πρὸ πάντων δυνάμεθα νὰ
παρατηρήσωμεν τὸ κρᾶμα τοῦτο τοῦ γέλωτος
καὶ τῶν δακρύων. Ἐπιφαίνεται μεθ' ὅλης τῆς
χάριτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ συγχρόνως μετὰ
τοῦ ἐπιπολαίου χαρακτήρος, ὅστις προσιδιάζει
εἰς τὴν στοιχειώδη ταύτην περίδον τῆς ζωῆς·
δι' ὃ στερεῖται τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ θελγῆ-
τρου, ἅτινα ἔχει ἐν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ.

Τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς εἶνε εὐδιάγνωστα ἐκ
τῆς διαφορᾶς τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκφράσε-
ων, διότι ὅλον τὸ πρόσωπον ἐκφράζει εὐάρεστον
συναίσθημα. Πρὸ πάντων ἐν ταῖς συγκινήσεσι
οἷα ἡ ἐκ τοῦ ἔρωτος, τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς
ἀπελευθερώσεως ἀπὸ μεγάλου κινδύνου ἢ μεγά-
λης ἀνησυχίας, τὰ δάκρυα βέουσι ἠσύχως, χω-
ρὶς νὰ ἐρυθραίνωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ πρό-
σωπον. Διότι ἐν τοῖς διαχυτικοῖς αἰσθημασι ἡ
χαρὰ καθιστᾷ μὲν ἐνίοτε ἐρυθρὸν τὸ πρόσωπον,
ἀλλὰ δὲν συνεπάγεται συμφορήσιν αἵματος ὡς
συμβαίνει ἐν τῇ ὀδύνῃ.

Κ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅπως ἐν μὲν τοῖς ἐπαί-
νοις τῶν φίλων εὐρίσκωμεν τὴν ὑποκρυπτομένην
συμβουλὴν, ἐν δὲ τοῖς τῶν ἐχθρῶν τὴν ὑποκρυ-
πτομένην ἐπικρίσιν, ἐπωφελώμεθα δὲ ἀμφοτέρων.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶνε τὸ μόνον
πράγμα, διὰ τὸ ὅποιον οὐδέποτε μεταμελώμεθα.

Ἡ μεγάλη πολιτικὴ, ἡ καιροσκοποῦσα καὶ
ἐνεργοῦσα ἐν δέοντι, ἀποτελεῖται ἐξ ὑπομονῆς
καὶ τόλμης.

ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ

(Μῦθος Κριλώφ).

«Νικόλα, πρὶν μᾶς διώξουνε καὶ πάλι σὺν ἀρνάκια,
ἔστην τάξι, ἔλα πᾶμε

ἔτιν κῆπο νὰ μαζέψωμε ὀλίγα καστανάκια.»

—Σπύρο, τὰ κάστανα αὐτὰ ἐμεῖς δὲ θὰ τὰ φᾶμε.

Ἐἶνε τὸ δένδρο ὑψηλό, καὶ δὲ θὰ ν' ἀναβούμε,
ὥστε τὰ κάστανα ποῦ λές, νὰ φᾶμε δὲ ἴμοροῦμε

—Καὶ τότε, γιατί ἔχομε ἀγαπητέ μου, κρίσι;
δύναμη ὅπου δὲν χωρεῖ, ἡ τέχνη ἄς ἐνεργήσῃ.
'Εγὼ ἴα τὰ σοφίσθηκα· θὰ ἰδῆς τὸ τί σκοπεύω·
βοήθησέ με ἔστο κλαδί τὸ πρῶτο νὰ ἀναίθω,

κ' ἐκεῖ εὐρίσκομε τὸν τρόπο
κάστανα νὰ χορτάσωμε, δίχως διόλου κόπο.»

Ἐἶπε, καὶ τρέχουν μὲ ὀρμὴ τίς νὰ πραιοζυγώσῃ.

'Ἐδ' ὁ Νικόλας βοηθεῖ τὸ σύντροφο ν' ἀναίθῃ.

'Ἀπὸ τὴν ἀγωνία τοῦ ἰδρωτᾶς τοῦ καταίθῃ,
καὶ τέλος πάντων ἔκαμε τὸ Σπύρο νὰ σκαλώσῃ.

'Ἐλευθερία ἦρε κ'εῖ ὁ Σπύρος κ' ἴσυχία

'σὺν ἔς κελλᾶρι ποντικός· μεγάλη νύχια!

Κάστανα ἦρε πλησμονή, νὰ φάγῃ καὶ ν' ἀφήσῃ,
τόσα, ποῦ ἔταν ἀδύνατο κανεῖς νὰ τὰ μετρήσῃ.

Ἐἶχε νὰ φάγῃ καὶ νὰ κρύψῃ,
καὶ εἰς τὸ φίλο του νὰ ῥίψῃ.

Μικρὸ ἴμως κέρδος ἔλαχε τοῦ ἀγαθοῦ Νικόλα.

'Ἐνῶ ἐστέκετ' ὁ πτωχὸς καὶ ἔγλυψε τὰ χεῖλια,

ὁ Σπύρος μας τὰ κάστανα τὰ ἐσυνάθροισ' ὅλα

τοῦ δὲ συντρόφου ἔριχνε μόνο τὰ ἔξω φύλλα.

'Στὴν κόσμῳ εἶδ' ἀνθρώπους

ὅπου μὲ χίλιους τρόπους

νὰ ὑψωθοῦν οἱ φίλοι των τοὺς ἔσπρωχναν μὲ ζῆλο,
καὶ ὁμως ἔπειτ' ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶδαν οὔτε φύλλο.

Π. Α. Α.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴς ἐφημερίδας ἀνεγράφη ἡ προτροπὴ βαρυ-
τίμου καλλιτεχνικοῦ δώρου πρὸς τὸν διάδοχον Κων-
σταντῖνον ὑπὸ τοῦ ἐν Μαγκεστρία Ἑλληνος προξέ-
νου κ. Σ. Χατζοπούλου. Τὸ δῶρον τοῦτο εἶνε βυ-
ζαντινὸν λάβαρον μεγέθους περί τὸ ἡμισυ γαλιτικὸν
μέτρον ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Τὴν ἐπομέ-
νην περιγραφήν παραλαμβάνομεν ἐκ καθημερινῆς
συναδέλφου, τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ὁ ἰστός, ἀφ' οὗ τὸ λάβαρον ἤρτηται εἶνε ἐκ συμ-
παγοῦς (massif) ἀργύρου τριῶν περίπου ἑκατοστομέ-
τρων διαμέτρου καὶ περιελίσσεται ὑπὸ πυκνοῦ κλά-
δου δάφνης ἀνθοῦσας, ἐκ χρυσοῦ συμπαγοῦς. Ἡ λα-
βὴ τοῦ ἰστοῦ ἀπολήγει εἰς γλυφὴν τινα κωνοειδῆ ρω-
μαιοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ, φέρουσαν ἐν εἶδη δακτυλίων
δύο σειρὰς πολυτίμων λίθων ἐξ ὀκτὼ λυχνιτῶν, ἡ
καρχηδονίων λίθων λεγομένων (grenat) καὶ ὀκτὼ
καλαΐδων (turquoise). Τὴν κορυφὴν δὲ τοῦ ἰστοῦ ἀπο-
τελεῖ στέφανος δάφνης ἐκ μίλτου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου
εὐρίσκεται τὸ γνωστὸν βυζαντινὸν σύμπλεγμα τῶν
γραμμάτων Χ καὶ Ρ ἐξ ἀμειβοῦς χρυσοῦ.

Κάτωθεν τοῦ ἐκ δάφνης στεφάνου τούτου ὑπάρχει
ὁ ὀριζόντιος ἰστός, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἀπλοῦται πρὸς τὰ
κάτω τὸ λάβαρον. Ἐἶνε δὲ ὁ ὀριζόντιος οὗτος ἰστός
ἐξ ἀργύρου μὲ ποικίλματά τινα ἐπίχρυστα κατὰ τὸ μέ-
σον καὶ φέρει τρεῖς μεγάλους λυχνίτας. Δύο μὲν κατὰ
τὰ δύο αὐτοῦ ἄκρα ἔχοντας μέγεθος λεπτοκαρῶ
ἕνα δὲ ἐπὶ τοῦ κέντρου ἔχοντα μέγεθος ἐρεβίνθου.

Τὸ κυρίως δὲ λάβαρον, ἦτοι τὸ ἐν τῇ πραγματικῇ-
την ἐξ ὑφάσματος ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ ἀναρτώμενον εἶνε
πλάξ ἐξ ἐπίχρυσου ἀργύρου μετ' ἐλαφρῶν πτυχῶν
καθ' ἑκάτερον τῶν ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου ἰστοῦ ἄκρων αὐ-
τῆς. Ἐν τῇ μέσῳ φέρει μετὰλλιον ἐξ ἀργύρου περι-
βαλλόμενον ὑπὸ λεπτοῦ δακτυλίου ἐκ χρυσοῦ. Τὸ με-
τάλλιον τοῦτο παριστᾷ ἐν ἀναγλύφῳ δοφροστεφῇ τὴν

προτομήν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὡς εὔρηται αὕτη ἐν τοῖς ρωμαϊκοῖς νομισμασι τῆς ἐποχῆς. Κάτωθεν τοῦ μεταλλίου δι' ἀναγλύφων γραμμάτων ἐκ χρυσοῦ ἀναγινώσκεται :

ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ

Ὅπισθεν δὲ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς πλακῆς ἀναγινώσκεται κεχαραγμένη ἡ ἀφιέρωσις :

Κωνσταντίνῳ Διαδόχῳ
Εἰς ἀνάμνησιν ἐνηλικιότητος
Καὶ ἐπ' αἰσίαις ἐλπίσι.

Μαγκεστρία ἅ Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ εὐπειθὴς ὑπήκοος

Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

Κάτωθεν ἡ πλαξὶ αὕτη ἀπολήγει εἰς βαρεῖς κροσσούς ἐκ χρυσοῦ.

Τὸ ὄλον καλλιτέχνημα εἶνε ἐναποτεθειμένον ἐντὸς θήκης ἐσωτερικῶς μὲν ἐκ βυσσινοχρόου ὀλοσηρικοῦ καὶ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ἐξωτερικῶς δ' ἐκ δέρματος τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ κάλυμμα φέρει ἐξωθεν ἐν Κ ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἐντὸς τῆς θήκης εὐρίσκετο τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ κ. Χατζοπούλου, οὗ τὸ δῶρον εἶνε ἀληθῶς πλήρες καλλιαιθηρίας καὶ βαρῦτιμον, κατασκευασθὲν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῶν ἐν Μαγκεστρία χρυσοχῶν κκ. Hall et Co.

Οἱ λαγωοὶ ἀφθονοῦσιν εἰς τὰ δάση τῆς Βοημίας. Τοιαύτη ὁμῶς γίνεται θήρα τούτων, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν ἐκλείψει. Ὅπως πειθῆτε περὶ τούτου ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐξῆς. Ἐν μὲν μόνῃ ἡμέρᾳ ἀπεστάλησαν εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας καὶ τοὺς Παρισίους 37 ἀτμάμαζαι περιέχουσαι 25,000 λαγούς. Τοῦτο συνέβη διαρκούντος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

Ὅλιγοὶ ἴσως γνωρίζουσιν ὅτι ὁ Γλάδστων εἶνε κλειδοκυμβαλιστῆς οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων. Πρότινος εἶχε προσκαλέσει φίλους τινὰς παρ' ἑαυτῷ εἰς ἐσπερίδα. Μετὰ τὸ δεῖπνον εἰς ἐκ τούτων ἐκαθέσθη παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἐπαίξει διαφόρους σκοποὺς τοῦ χοροῦ διὰ τὰ νεώτερα μέλη τῆς συναστροφῆς. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξῷ ὁ γηραιὸς πολιτευτῆς ἠγέρθη τῆς θέσεώς του, ἐπληρώσεν πρὸς τὸν κυμβαλίζοντα καὶ παρακαλέσας αὐτὸν νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν, εἶπε : «Στάσου, φίλε μου, αὐτὸ τοῦ παίζεις δὲν εἶνε τίποτε. Κατὰ τὸν βαλλισμὸν ὄλων τῶν βαλλισμῶν πρέπει νὰ χορεύουσιν οἱ νέοι». Καὶ μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ἤρχισεν ὁ Γλάδστων νὰ παίξῃ τὸ δημοτικώτατον τῶν βιενναίων βάλς. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ αἴθουσα ἐπληρώθη χορευτῶν, ὁ δὲ ἐπιφανὴς διπλωμάτης ὑπεσχέθη εἰς τινὰς δεσποινίδας αὐτὸς νὰ παίξῃ εἰς τὰς ἐσπερίδας τινὰς, ἐπειδὴ, ὡς παρετήρησεν ἀστεειύμενος, μὴ ὦν πλέον ὑπουργὸς ἐν ὑπηρεσίᾳ, εἶχε καιρὸν πρὸς τοιαύτας διασκεδάσεις. Ἄδεται δὲ προσέτι, ὅτι ὁ Γλάδστων εἰτοιμάζεται νὰ ἐκδύσῃ προσεχῶς σὺγγράμμα περὶ τῆς «Ὀλυμπιακῆς θρησκείας».

Ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν συνετάχθη πόνημά τι περὶ διαφόρων στρατιωτικῶν ζητημάτων, ἀναγομένων εἰς τοὺς στρατοὺς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει καὶ ἀξιολογημείω-

τος κατάλογος περὶ τῆς πρὸς ὁδοπορίαν ἱκανότητος ἐκάστου στρατοῦ. Οὕτω τὸ μήκος τοῦ βήματος τοῦ πρώτου στρατιώτου εἶνε 71 ἐκτοστόμετρα, τὸ τοῦ γερμανοῦ 80, τὸ τοῦ γάλλου, αὐστριακοῦ, βέλγου, ἐλβετοῦ καὶ σουηδοῦ 75. Ὁ ἴταλὸς στρατιώτης ποιεῖ 120 βήματα ἐν ἐνὶ λεπτῷ τῆς ὥρας, ὁ γάλλος ἀπὸ 112—116, ὁ γερμανὸς 115, ὁ αὐστριακὸς 118, ὁ βέλγος 110. Ἐν ἰταλικῶν σύνταγμα διανύει κατὰ μέσον ὄρον 90 μέτρα κατὰ λεπτόν, τὸ γερμανικὸν 89, τὸ γαλλικὸν 86, τὸ ἀγγλικὸν 88.

Μεταξὺ τῶν νέων προϊόντων τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανίας ἀνήκουσι καὶ τὰ ἐκ συμπεπιεσμένου χαρτου . . . ὑποδήματα. Εἶνε εὐθηνότερα καὶ διαρκέστερα τῶν ἐκ δέρματος, στιλοῦνται δὲ καὶ ἀντίστανται εἰς τὸ ὕδωρ ὅπως καὶ ταῦτα. Πρὸς τούτοις ἔχουσι καὶ ἕτερον προτέρημα ὅτι εἶνε ἀνευ ραφῆς.

Ὁ καθηγγητῆς Falb, ὅστις τόσον ἐπιτυχῶς ἐπροφήτευσε μέχρι σήμερον τὰς ἡμέρας τῶν σεισμῶν σημεῖοι ἑτέρας 27 ἡμέρας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, κατὰ τὸς ὁποίας ὁ ἥλιος καὶ ἡ σεληνὴ θὰ ἐξασηκώσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιδρασίῃ ἐπίδρασιν. Αἱ ἡμέραι αὗται εἶνε ἡ 22 καὶ 23 Μαρτίου νέας χρονολογίας, ἡ 7 καὶ 8 Ἀπριλίου, ἡ 5, 6 καὶ 7 Μαΐου, ἡ 3, 4, 5, 21 καὶ 28 Ἰουνίου, ἡ 20, 24 καὶ 25 Ἰουλίου, ἡ 3, 19 καὶ 20 Αὐγούστου, ἡ 17 καὶ 18 Σεπτεμβρίου, ἡ 16 Ὀκτωβρίου, ἡ 6, 14 καὶ 15 Νοεμβρίου καὶ ἡ 12, 13 καὶ 14 Δεκεμβρίου. Ἰδίως δὲ τονίζει τὰς προρρήσεις τῶν ἄνω σημειωθέντων μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου. Αἱ διατράξεις δὲ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν συνίστανται μόνον εἰς σεισμοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς θελλάς ἰσχυρὰς ἢ εἰς δεινοὺς ὄμβρους ἢ χιονοβολήματα.

Ἐνώπιον Γάλλου ἐπισήμου λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἐγένετο λόγος περὶ μονομαχίας.

Ὁ ἱεράρχης, ὡς εἰκὸς, κατεδίκαζε τὸ ἔθιμον ὡς ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἄδικον.

Ἐντούτοις εἰς τῶν παρεστώτων ἐν τῇ ρύμῃ τῆς συζητήσεως ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἱεράρχην :

— Ἀλλὰ, Σεβασμιώτατε, τῷ λέγει, ἐν σὰς ἐρράπιζε κανεῖς, τί θὰ ἐκάμνεις;

— Εἰξέυρω τί ἔπρεπε νὰ κάμω, ἀπῆντησεν ὁ εἰλικρινὴς ἱεράρχης, ἀλλὰ δὲν εἰξέυρω τί θὰ ἐκάμνω.

Τὸ τηλεφώνον μετὰ τοῦ μικροφώνου ἀποτελεῖ ἤδη σύστημα ποικίλον, ἐφηρμόσθη δὲ εἰς τὴν ἱατρικὴν, εἰς τὸ στρατὸν, εἰς τὸ ναυτικόν, εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὰ θέατρα, εἰς ἀνεύρεσιν πηγῶν ὕδατος κτλ. Καὶ τίς οἶδε τίνας σκοποὺς ἔχει εἰσέτι νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ δαιμόνιον τοῦτο ἐργαλεῖον, γενόμενον ἀπαξ κτήμα τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Τίς ἠδύνατο πετὲ νὰ πιστεύσῃ, ἔστω καὶ πρὸ δεκαετίας, ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἠκούετο εἰς ἀπόστασιν 300 ὠρῶν; Ἐν τούτοις σήμερον εἶνε γεγονός ἀναμφισβήτητον.

Ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία ἐπέξετάθη σπουδαίως ἐν διαστήματι δεκαετίας ὅσον οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐφεύρεσι, καὶ ὑπηρετεῖ θαυμάσια τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ εἶνε ὁ ἐπιούσιος οὕτως εἰπεῖν ἄρτος τῶν τε ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχάνων, οἵτινες θεωροῦσι τὸν χρόνον χρήμα.